

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916216310
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7916216310.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, JUDr. Eva Franková, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX/XX, E., zast. splnomocneným zástupcom F. G. C., nar. XX.XX.XXXX, C., D. XX/XX, E. proti žalovaným: 1. AGRO-Da-Ba, s.r.o., Dargov 207, IČO: 36 171 671, 2. INTEGRA, s.r.o. Dargov, Hlavná 270, IČO: 36 211 095, obaja zastúpení: JUDr. Jurajom Ferencčíkom, advokátom, Košice, Krivá, o zaplatenie 906,49 Eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

- I. Konanie čo do sumy 81,28 Eur súd z a s t a v u j e.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti súd z a m i e t a.
- III. Žalovaným v 1. a 2. rade súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 673,19 Eur a žalovaného v 2. rade na zaplatenie sumy 224,84 Eur s príslušným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby na súd až do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že žalovaný užívali nehnuteľnosti, ktoré v minulosti vlastnil jej právny predchodca H. A., ktorý dňa 09.09.2011 zomrel a v dedičskom konaní po ňom ich zdedila, a to bez právneho titulu, lebo do 01.01.2016 ich užívali bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy, nájomné jej neplatili. Podľa žalobkyne bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť v období rokov 2009 až 2015, a to vo výške 1.066,66 Eur, z toho u AGRO-Da-Ba s.r.o. 673,19 Eur a u INTEGRA s.r.o. 393,47 Eur. V žalobe nešpecifikovala nehnuteľnosti, ktoré bez právneho dôvodu žalovaní v 1. a 2. rade v rozhodnom období užívali, ako ani spôsob ako k výške bezdôvodného obohatenia dospela.

2. Počas konania podaním zo dňa 15.06.2017 navrhla súdu pripustenie zmeny žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, čo odôvodnila tým, že žalovaní zrejme užívali predmet jej vlastníckeho práva, t. j. nehnuteľnosti v jej vlastníctve vo väčšom rozsahu, než to uviedla v pôvodnej žalobe. No vzhľadom k tomu, že nevie ich špecifikovať nevie, ktoré nehnuteľnosti žalovaní v 1. a 2. rade užívali ani to v akej výmere, resp. bonity a kde sa oni nachádzajú žiadala, aby súd povinnosť zaplatiť sumu 906,49 Eur (zvýšila výšku bezdôvodného obohatenia) uložil spoločne a nerozdielne obidvom žalovaným a zároveň zaviazal ich aj na zaplatenie úrokov z omeškania.

3. Uznesením vyhlásením na pojednávaní dňa 07.06.2017 súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 906,48 Eur s 8 % p. a úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 30.11.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Následne na pojednávani dňa 21.02.2018 žalobkyňa opäť žiadala súd o pripustenie zmeny žaloby. Tento svoj nárok nevedela špecifikovať ani ho odôvodniť, preto súd uznesením 13C/93/2016-187 zo dňa 21.02.2018 návrh na pripustenie zmeny žaloby zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.03.2018.

5. Podaním zo dňa 11.06.2018 žalobkyňa opätovne navrhla pripustenie zmeny žaloby, v zmysle ktorej by žalovanému v 1. rade súd uložil povinnosť zaplatiť 94,- Eur s 8 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 30.11.2016 do zaplataenia a žalovanému v 2. rade by uložil povinnosť zaplatiť 571,72 Eur s 8 % úrokom z omeškania od 30.11.2016 do zaplataenia bez bližšieho špecifikovania tohto žalobného návrhu, súčasťou ktorého nebol ďalší procesný návrh ohľadom zvyšku uplatneného nároku (pôvodne žalovaná suma 906,49 Eur). Tento jej návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby súd na pojednávani dňa 11.07.2018 zamietol a nakoľko strany sporu, resp. ich zástupcovia boli prítomní na pojednávani, rozhodnutie súd písomne nevyhotovil a nedoručil stranám sporu. Ide o rozhodnutie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 357 CSP a contrario).

6. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť. Bránil sa tým, že nikdy nemal s právnym predchodcom žalobkyne H. A. uzavretú nájomnú zmluvu na užívanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, lebo právny predchodca žalobkyne nepredložil žalovanému v 1. rade doklady, ktorými by preukázal svoje vlastníctvo k poľnohospodárskej pôde užíwanej žalovaným v 1. rade. Tvrdil, že žalobkyňa nemá preverené a dokladmi podložené, za užívanie ktorých poľnohospodárskych pozemkov žiada od žalovaného v 1. rade vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že na základe rozhodnutia Okresného úradu v Trebišove č. D2000/01192-Vr zo dňa 14.11.2000 – podľa rozdeľovacieho plánu tzv. náhradných pozemkov vydal právnemu predchodcovi žalobkyne – H. A. pozemky v k. ú. I. spolu vo výmere 2,2434 ha ale nie je im známe ako s nimi právny predchodca žalobkyne. Tvrdil, že od vydania tohto rozhodnutia tieto nehnuteľnosti už neužíval a nájomnú zmluvu s H. A. ohľadom nich uzavretú nikdy nemal. Zároveň namietaj aj voči výške vyčísleného bezdôvodného obohatenia, na ktorú má byť zaviazaný, lebo zo žaloby nie je zrejmé na základe akých skutočností žalobkyňa k požadovanej sume dospela. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a žiadal žalobu aj z tohto dôvodu zamietnuť.

7. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že 01.01.2002 uzavrel nájomnú zmluvu s právnym predchodcom žalobkyne, nebohým H. A., na základe ktorej užíval nehnuteľnosti, za užívanie ktorých prenajímateľovi pravidelne platil dohodnuté nájomné. Takýmto spôsobom bolo vyplatené nájomné až do roku 2011 (vrátane). Predložil súdu pokladničné doklady preukazujúce zaplataenie nájomného H. A.. Po smrti H. A. sa dedičské konanie viedlo veľmi dlho a žalovaný v 2. rade nevedel komu má nájomné uhrádzať ale od 01.01.2016 uzavrel so žalobkyňou nájomnú zmluvu a od tej doby za užívanie nehnuteľností, citovaných v nájomnej zmluve, platí dohodnuté nájomné. Žalovaný v 2. rade zdôraznil, že aj keď považoval nárok žalobkyne za nedôvodný, zaplatil jej nájomné za 3 roky spätne podľa starej nájomnej zmluvy, t. j. v zmysle nájomnej zmluvy uzavretej s jej právnym predchodcom, aby predišiel akýmkoľvek sporom do budúcnosti. Predložil súdu výdavkový pokladničný doklad č. 228 zo dňa 04.05.2011, z ktorého vyplýva, že nájomné za rok 2010 H. A. vyplatili vo výške 63,37 Eur, výdavkový pokladničný doklad č. 340 zo dňa 25.06.2012, z ktorého vyplýva, že nájomné za rok 2011 vyplatili H. A. vo výške 63,37 Eur a výpis z účtu vedený vo E., H. na preukázanie tej skutočnosti, že nájom za rok 2014 vo výške 56,21 Eur a nájom za rok 2015 vo výške 56,21 Eur bol poukázaný na účet žalobkyne dňa 23.11.2016. Žalovaný v 2. rade takisto vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku tvrdiac, že si žalobkyňa uplatnila nárok voči nemu po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

8. Okresný súd Trebišov o nároku žalobkyne rozhodol prvýkrát rozsudkom sp. zn. 13C/93/2016-255 zo dňa 11.07.2018, ktorým žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa podala voči rozsudku odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5Co/19/2020-310 zo dňa 22.02.2021, ktorým zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil nárok žalobkyne voči žalovanému v 2. rade ak ho považoval za nárok z titulu bezdôvodného obohatenia lebo je zrejmé, že ide o dlžné nájomné, keďže so žalovaným v 2. rade mal právny predchodca žalobkyne v minulosti uzavretú nájomnú zmluvu, na základe ktorej pokračoval v užívaní týchto nehnuteľností aj po jeho smrti. Zároveň vytkol súdu, že sa nezaoberal pasívnou legitimáciou žalovaného v 1. rade a otázku premlčania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade vzhľadom k tomu, že ide o nárok z titulu dlžného nájomného neposudzoval správne. Uložil súdu posúdiť pasívnu legitimáciu žalovaného v 1. rade, vyhodnotiť vznesenú námietku

premlčania osobitne k žalovanému v 1. rade za predpokladu, že bude pasívne legitimovaný v spore a osobitne k žalovanému v 2. rade, a to s prihliadnutím na právny titul uplatneného nároku. Ak súd dospeje k záveru, že nie je premlčaný celý nárok žalobkyne, bude povinný posúdiť výšku uplatneného nároku v závislosti od rozsahu užívania, vo výške zodpovedajúcej bežnému nájomnému za užívanie obdobných pozemkov.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1D/408/2011, 2C/77/2018, 4C/20/2020 a zistil tento skutkový stav veci:

10. Výsluchom splnomocneného zástupcu žalobkyne súd zistil, že vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaných sa domáhajú za užívanie nehnuteľností v k. ú. J. H. I. oboma žalovanými v rozsahu 3 ha, 77 árov a 69 m² za roky 2010 až 2015 vrátane, hoci v pôvodnej žalobe uvádzali iné skutočnosti. Podľa vyjadrení Poľnohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“) a K. D. L., bytom M. X, M. žalovaní užívali túto výmeru aj ku dňu 31.12.2009. Bezdôvodné obohatenie žalovaných je vyrátané na 6 rokov (2010 až 2015) v celkovej výmere 3,7769 ha po 40,- Eur/ročne za 1 ha. Nevyplatenie nájomného, resp. vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia žalovanými za roky 2010 až 2015 za celkovo užívanú výmeru 3,7769 ha považuje žalobkyňa za úmyselné konanie, a preto v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 OZ premlčacia lehota sa predlžuje na 10 rokov.

11. Z podania splnomocneného zástupcu žalobkyne zo dňa 15.06.2017 súd zistil, že nie je mu známe aké sú obchodné vzťahy medzi žalovanými, ktorí sú prevažnými užívateľmi poľnohospodárskych pozemkov v k. ú. J. a k. ú. I., preto nevedel uviesť, aké výmery poľnohospodárskej pôdy žalobkyne a jeho právneho predchodcu v dotknutom období jednotlivito užívali, a preto nie je schopný vyčísliť výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade v jednotlivých rokoch dotknutého obdobia. Poukázal na to, že medzi žalobkyňou a žalovanými prebiehali rokovania ohľadom uzavretia nájomnej zmluvy o nájme pozemkov ale žalovaný v 1. rade návrh zmluvy, ktorý mu poslali elektronicky nerešpektoval, a tak k uzavretiu nájomnej zmluvy od 01.01.2016 so spoločnosťou AGRO-Da-Ba s.r.o. Dargov nedošlo. Predmetom nájmu by mali byť nehnuteľnosti, ktoré boli citované v prílohe č. 1 k návrhu Zmluvy o nájme pozemkov č. 0012016 o výmere 24041,98 m² pri výške ročného nájomného 40,- Eur/ha. Výška ročného nájomného by bola 96,17 Eur (za spoluvlastnícky podiel žalobkyne).

12. Žalovaní v 1. a 2. rade zhodne poukázali na to, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno, nepredložila hodnoverné dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenie o užívaní predmetu jej vlastníckeho práva žalovanými v 1. a 2. rade v rozhodnom období rokov 2010 až 2015. Tvrdili, že žaloba je zmätočná a nie je dostatočne určitá, špecifikovaná. Žalobkyňa nebola schopná v konaní ustáliť, za ktoré parcely, v akej výmere požaduje od žalovaných náhradu o to viac, že žalovaný v 2. rade v priebehu celého konania zdôrazňoval splnenie povinností vyplývajúcich z nájomnej zmluvy uzavretej so žalobkyňou od 01.01.2016 a zaplatenie nájomného za 3 roky spätne napriek tomu, že v tom období s ňou nájomnú zmluvu uzavretú nemal.

13. Z dedičského spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1D/408/2011 po poručiťovi H. A., nar. XX.XX.XXXX, zomrelého 09.09.2011, naposledy bytom C. súd konštatuje, že majetok poručiťela zdedila v celosti, bez povinnosti výplaty ustupujúcich dedičov A. B. C., teda žalobkyňa. Osvedčenie o dedičstve Dnot 246/2011-52, 1D/408/2011 zo dňa 12.11.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2013 spolu s opravným osvedčením o dedičstve zo dňa 19.11.2014.

14. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu súd výzvou zo dňa 17.03.2021, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, ktorý je pre súd prvej inštancie právne záväzný, vyzval žalobkyňu, aby preukázala pasívnu legitímáciu žalovaného v 1. rade v konaní v zmysle záverov odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 5Co/19/2020-310 zo dňa 22.02.2021. Odvolací súd totiž skonštatoval, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému v 1. rade tvrdí, že tento užíva jej vlastníctvo bez právneho titulu ale toto svoje tvrdenie nijako nepreukázala a samotné jej tvrdenie je nepostačujúce bez relevantného označenia aké nehnuteľnosti, v akom rozsahu užíval a za aké obdobie. V tomto smere je potrebné, aby žalobkyňa svoje tvrdenie preukázala, nepostačuje odvolať sa na internetovú stránku, resp. požadovať, aby tak konal súd za ňu.

15. Na výzvu súdu reagovala žalobkyňa podaním zo dňa 12.04.2021 (č. I. 327), v ktorom oznamuje, že nedisponuje listinnými dôkazmi, ktorými by preukázala pasívnu legitímáciu žalovaného v 1. rade v konaní

pri dotknutých parcelách registra „E“ katastra nehnuteľnosti k. ú. J. a k. ú. I.. Nie sú na listoch vlastníctva údaje o tom, že ich nájomcom alebo držiteľom bol a je aj toho času žalovaný v 1. rade i keď ich užíval alebo bol ich oprávneným držiteľom už v období od roku 2000 do roku 2018, čím žalovaní v 1. a 2. rade porušili poriadok na úseku katastra. Žalobkyňa zdôraznila, že disponuje len nepriamym dôkazom, a to kópiou uznesenia Ministerstva vnútra SR, Prezídium PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ (Nitra zo dňa 28.01.2019, ČVS: PPZ-692/NKA-PK-ZA-2018), z ktorého explicitne vyplýva, že žalovaní v dotknutom období, v dotknutej výmere, pozemky užívali bez uzatvorenia nájomnej zmluvy. Tvrdila, že žalovaný v 1. rade užíval bez právneho dôvodu v období rokov 2006 až 2015 plochu poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne, k. ú. J. a k. ú. I. vo výmere 2,478412 ha, čo je preukázané údajmi z webového sídla PPA: <http://www.apa.sk/ziadosti-o-priame-podpory>, informačného systému geodézie, kartografie a katastra, ktorý tvorí a zabezpečuje Úrad geodézie, kartografie a katastra SR na webovom sídle. Zároveň tvrdila, že žalovaný v 2. rade úmyselne užíval bez právneho dôvodu v období rokov 2011 až 2012 plochu poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne v k. ú. J. s celkovou výmerou 1,372737 ha a od roku 2011 do roku 2015 súčasne aj plochu náhradných poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne v k. ú. I. vo výmere 2,243400 ha, čo preukazujú údaje z webového sídla PPA: <http://www.apa.sk/ziadosti-o-priame-podpory>, informačného systému geodézie, kartografie a katastra, ktorý tvorí a zabezpečuje Úrad geodézie, kartografie a katastra SR na webovom sídle.

Žalobkyňa navrhla, aby súd nariadil znalecké dokazovanie z odvetvia poľnohospodárstvo, ekonómia, manažment, geodézia, kartografia a znalcovi uložil vypracovať spoločný posudok, v ktorom by určil, kto užíval, resp. obhospodaroval dotknuté nehnuteľnosti bez právneho dôvodu v období rokov 2015-2016 (žalovaný v 1. rade 0,235018 ha v k. ú. J.) a v období od roku 2011 do roku 2015 (žalovaný v 2. rade 1,372736 ha v k. ú. J. a 2,243400 ha v k. ú. I.) bez právneho dôvodu ako aj to či žalovaní neuzatvorili nájomnú zmluvu úmyselne. Zároveň poukázala na iné konania, ktoré boli vedené na tunajšom súde pod sp. zn 2C/77/2018 a 4C/20/2020, v ktorých konaniach si uplatňovala vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným za roky 2016 až 2017 za užívanie poľnohospodárskej pôdy, v ktorom konaní súd vydal platobný rozkaz lebo jej nárok považoval za nesporný.

16. Žalovaný v 1. rade na tvrdenia žalobkyne reagoval podaním zo dňa 14.04.2021, kde opakovane zdôrazňuje, že pozemky, za ktoré žiada žalobkyňa nájom a ktoré podľa žalobkyne žalovaný v 1. rade užíval bez právneho titulu, nikdy neužíval, nemal s právnym predchodcom žalobkyne uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu a to z dôvodov, že mu právny predchodca žalobkyne nepredložil doklady preukazujúce jeho vlastníctvo, avšak po predložení návrhu zmluvy o nájme túto nepodpísal. Zdôraznil, že náhradné pozemky vydal právnemu predchodcovi žalobkyne H. A. pozemky v k. ú. I., a to podľa rozdeľovacieho plánu v súlade s rozhodnutím zo dňa 14.11.2000. Nikdy ich však neužíval. Bol ochotný so žalobkyňou uzatvoriť aj v čase súdneho konania nájomnú zmluvu, avšak zo strany žalobkyne bol v roku 2016 odmietnutý návrh zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov. Z toho dôvodu pasívna legitimácia žalovaného v 1. rade v konaní preukázaná nie je, a preto vo vzťahu k nemu nie je možné námietku premlčania uplatneného nároku skúmať. Žiadal voči nemu žalobu zamietnuť.

17. Žalovaný v 2. rade sa k tvrdeniu žalobkyne vyjadril podaním zo dňa 15.04.2021, kde opakovane zdôrazňuje, že nárok žalobkyne voči nemu považuje za neopodstatnený. Opakuje argumenty, ktoré už v priebehu konania, v súvislosti s uplatneným nárokom uviedol a opakovane poukázal na to, že na základe zmluvy o najme pozemkov zo dňa 01.01.2016 uhradil žalobkyňi ako zákonnému dedičovi po nebohom H. A. nájomné za roky 2013 až 2020, čo preukázal aj výpisom o úhrade nájmu za roky 2013 až 2020.

18. Žalobkyňa vo svojich ďalších podaniach opakovala argumenty, ktoré odôvodňuje dôvodnosť uplatneného nároku. Poukazuje na závery, ktoré vyplývajú z ňou predložených listinných dôkazov, ktoré podľa žalobkyne dostatočným spôsobom preukazujú dôvodnosť jej nároku voči obom žalovaným, ktorých označuje za neoprávnených užívateľov poľnohospodárskej plochy v celom rozsahu a v podaní zo dňa 23.08.2021 vzala žalobu čo do výšky 89,74 Eur späť, keďže žalovaní v roku 2010 do zberu úrody náhradný pozemok s výmerou 2,2434 ha ešte neužívali a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Z tohto podania vyplýva, že zaplatenie nájomného za roky 2013, 2014, 2015 vo výške 168,62 Eur uznáva.

19. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 13.10.2021 s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

20. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

21. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

22. Podľa § 671 ods. 1, ods. 2 OZ 1) nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

(2) Ak nie je dohodnuté alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, platí sa nájomné z poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov polročne pozadu 1. apríla a 1. októbra, pri ostatných nájmoch mesačne pozadu.

23. Pod vecnou legitimáciou či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten zo strán sporu komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalobkyňou uplatnený nárok v konaní smeruje voči žalovaným v 1. a 2. rade titulom bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že v rozhodnom období, t. j. od roku 2010 do roku 2015 obaja bezdôvodne a bez právneho titulu užívali nehnuteľnosti, ktoré sú v jej podielovom spoluvlastníctve, čo preukázala výpisom z LV č. XX, XX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX H. XXX. Týmto listami vlastníctva preukázala aktívnu legitimáciu v konaní, kde si uplatňuje podľa jej tvrdenia vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností, lebo so žalovanými nemá uzatvorenú nájomnú zmluvu.

24. V súlade s § 451 OZ pasívne legitimovaným v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia je ten subjekt, ktorý sa obohatil na úkor majetku inej osoby o určité majetkové hodnoty vyjadriteľné v peniazoch (obohatený).

25. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade žalobkyňa síce tvrdí, že ten užíval jej vlastníctvo bez právneho titulu ale toto svoje tvrdenie v konaní nijako nepreukázala, pričom samotné tvrdenie je nepostačujúce bez relevantného označenia aké nehnuteľnosti a v akom rozsahu žalovaný v 1. rade mal užívať, resp. za žalované obdobie užíval. Žalobkyňa poukazuje iba na internetový portál (uvádza adresy, na ktorých je možné, podľa jej tvrdenia zistiť rozsah užívaných plôch poľnohospodárskej pôdy) ale žalobkyňa ako pán sporu musí presne označiť a vymedziť, v akom rozsahu bolo jej právo porušené/ohrozené, resp. je do neho zasahované. Jej žalobný návrh musí byť v tomto smere jasný a určitý. Následne svoje tvrdenia musí hodnoverne preukázať, nestačí, aby sa odvolávala iba na internetovú stránku, resp. sa požadovala, aby tak namiesto nej urobil súd.

V konaní ako dôkaz predložila rozhodnutie Pozemkového úradu Trebišov č. 1/95-Ha z 02.01.1996 a Okresného úradu Trebišov, odboru pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. D98/00508 z 19.03.1998, z ktorého je zrejmé, že právny predchodca žalobkyne mal dostať náhradné pozemky o výmere 1,9811 ha a 1,9344 ha avšak tvrdí, že tieto pozemky nikdy neboli vymerané, lebo sú neprístupné a náhradné pozemky boli vymerané na pozemkoch v nájme žalovaného v 1. rade, o čom predložila rozhodnutia Okresného úradu, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. D2000/01192-Vr zo 14.11.2000 (č. l. 141) o výmere 2,2434 ha. Žalobkyňa v konaní nepreukázala pasívnu legitimáciu žalovaného v 1. rade teda to, že v rokoch 2010 – 2015 užíva tie náhradné pozemky, ktoré boli vytýčené na základe rozhodnutia Okresného úradu, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. D2000/01192-Vr zo dňa 14.11.2000 o výmere 2,2434 ha preto vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd žalobu zamietol.

V tomto smere nebolo vykonané ani navrhované znalecké dokazovanie lebo na ňou uvádzané skutočnosti nie je možné pribrať znalca. Znalec nemôže zhojiť to čo žalobkyňa v žalobe neuviedla, nešpecifikovala a dôkazmi nepodložila preto nebolo možné verifikovať jej tvrdenia o tom, ktoré nehnuteľnosti, na ktorých listoch vlastníctva, v akom rozsahu a v ktorom období žalovaný v 1. rade mal užívať v rokoch 2010 až 2015 a keďže táto skutočnosť viedla súd k zamietnutiu žaloby voči žalovanému v 1. rade z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitimácie nebolo vo vzťahu k žalovanému v 1. rade možné posúdiť ani ním vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku lebo ako súd zistil, žalovaný v 1. rade nie je nositeľom žiadnej právnej povinnosti, z ktorej si žalobkyňa vo vzťahu k nemu uplatňuje nárok v tomto konaní preto nemá právo vznášať námietku premlčania, ktorá by prislúchala iba strane sporu, u ktorej by pasívna legitimácia v spore bola nesporne preukázaná.

26. Žalobkyňa pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. rade preukázala informáciou od Slovenského pozemkového fondu (č. I. 160), s ktorým mal právny predchodca H. A. uzatvorenú nájomnú zmluvu na parcelu č. 895, 898, 897 o celkovej výmere 39.155 m², ktorá bola uzatvorená na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.12.2022 (č. I. 91) a žalobkyňa následne 01.01.2016 uzatvorila so žalovaným v 2. rade nájomnú zmluvu o celkovej výmere 13727,26 m² (č. I. 93). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nebola naplnená hypotéza právnej normy a síce, že žalovaný v 2. rade užíval pozemky žalobkyne bez právneho titulu. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie ak žalobkyňa nepreukáže, že užíval väčšiu výmeru z tých nehnuteľností ako tie, ktoré na základe nájomnej zmluvy, uzavretej v minulosti s právnym predchodcom žalobkyne H. A. v skutočnosti užíval a keďže na žalobkyňu prešli práva a povinnosti jej právneho predchodcu vyplývajúce z nájomnej zmluvy, jej nárok voči žalovanému v 2. rade nemôže byť posudzovaný v súlade s § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie ale ako žaloba o zaplatenie dlžného nájomného preto ho súd takto posudzoval.

27. Žalovaný v 2. rade vzniesol námietku uplatneného nároku, preto sa ňou súd v konaní musel zaoberať.

28. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, sa súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku žalovaným v 2. rade musel prednostne zaoberať touto námietkou a vyriešiť, či nárok je alebo nie je premlčaný. Súd teda bol povinný zistiť okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie námietky premlčania uplatnených nárokov. Pri zaplatení dlžného nájomného zákon ustanovuje všeobecnú, trojročnú premlčaciu lehotu (§ 101 OZ).

31. Vychádzajúc z nájomnej zmluvy, ktorú mal uzavretú žalovaný v 2. rade s právnym predchodcom žalobkyne dňa 02.01.2002 (č. I. 91) súd konštatuje, že v čl. III. nájomnej zmluvy si zmluvné strany dohodli ako odplatu za celé obdobie trvania vo výške 700,- Sk za 1 ha poľnohospodárskej pôdy ročne. V čl. IV. nájomnej zmluvy bol dohodnutý spôsob úhrady nájomného tak, že výšku nájomného podľa čl. III. bude uhrádzať nájomca polročne pozadu, a to v dvoch rovnakých splátkach, prvú k 1. aprílu a druhú k 1. októbru bežného roka. Ak sa zmluvné strany dohodnú na naturálnej úhrade nájomu, dodatkom k tejto zmluve upraví aj konkrétnu formu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ročné nájomné bolo splatné k 1. aprílu a k 1. októbru bežného roka ale pozadu.

32. Žalovaný v 2. rade preukázal, že dlžné nájomné za užívanie poľnohospodárskych pozemkov v roku 2011 vyplatil právnemu predchodcovi žalobkyne H. A. v zmysle nájomnej zmluvy. Žalobkyňa tvrdí, že tomu tak nie je preto súd skúmal, či za tento rok nájomné nie je premlčané berúc do úvahy dohodu o splatnosti nájomného k 01.10.2011 (za 1. polrok roka 2011) a k 1.4.2012 (za 2. polrok roka 2011) a konštatuje, že premlčacia lehota za nájomné v roku 2011 uplynula 01.10.2014 a 1.4.2015 teda ak by aj existoval dlh z titulu nájomného za rok 2011, bol by už premlčaný lebo žaloba bola podaná na súde až 30.11.2016.

33. Vo vzťahu k dlžnému nájomnému za rok 2012 súd takisto skúmal, či tento nárok nie je premlčaný, lebo nájomné bolo splatné k 01.10.2012 (za 1. polrok roka 2012) a k 1.4.2013 (za 2. polrok roka 2012) teda premlčacia lehota za nájomné v roku 2012 uplynula k 01.10.2015 a 1.4.2016 teda ak žaloba bola podaná až 30.11.2016, ak by aj existoval nárok z titulu dlžného nájomného za rok 2012, nárok by bol premlčaný.

34. Vo vzťahu k dlžnému nájomnému za rok 2013 súd konštatuje, že nájomné bolo splatné k 1.10.2013 (za 1. polrok roka 2013) a k 1.4.2014 (za 2. polrok roka 2013), premlčacia lehota uplynula 1.10.2016 a 1.4.2017, teda ak by existoval dlh z titulu nájomného za r. 2013 premlčaný by bol nárok za 1. polrok r. 2013, ktorý bol splatný k 1.10.2013 ale žaloba bola podaná na súd až 30.11.2016, teda po 3 ročnej premlčacej lehote. Ohľadom zvyšku splatného nájomného za r. 2013 súd udáva, že žalovaný nesporne

preukázal, že nájomné za užívanie nehnuteľností t.č. vo vlastníctve žalobkyne za r. 2013, 2014 a 2015 žalobkyňa vyplatil, čo žalobkyňa v konaní potvrdila podaním zo dňa 23.8.2021 / (čl. 435) a nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaný v 2. rade užíval pozemky po H. A. nad rámec nájomnej zmluvy zo dňa 2.1.2002 (čl. 91), tvrdenie žalobkyne v tomto smere súd považoval za nepreukázané a jej nárok voči tomuto žalovanému za nedôvodný preto žalobu voči nemu tak isto zamietol. Žalovaný v 2. rade v konaní preukázal, že žalobkyňi vyplatil nájomné za r. 2013 – 2015 a to aj napriek tomu, že v tom čase ešte nevedel kto je právoplatným dedičom H. A., s ktorým bol v zmluvnom vzťahu

35. Žalobkyňa vzala počas konania žaloby čiastočne čo do sumy 89,74 Eur späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaní so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasili, preto podľa § 145 ods. 2 CSP súd konanie čiastočne zastavil.

36. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi, ktorá v konaní úspech nemala. O výške trov konania rozhodne súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré podľa § 262 ods. 2 CSP vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.